

Kulturskolan magasin

NR 1.2020

EN TIDNING FRÅN KULTURSKOLERÅDET

**Trådlösa ackord
från Arboga**

***Ett pilotprojekt
med digitala
gitarrlektioner***

PIANO I TÄBY

**Kulturskola
hemma hos Inger**

LIVSVIKTIGT?!

**Jalle välkomnar till
Kulturskoledagarna 2020**

»I höstens budgetdebatt valde sex av sju rikspartier att betona kulturskolans betydelse för landets unga, vilket i sig är fullständigt unikt!«

LIVSVIKTIGT?! Kulturskoledagarna 2020

DAGARNA TRE med början onsdagen den 25 mars i Solna samlas alla vi som bryr oss alldeles extra om barn, unga och kulturskolan. Valet av Solna gör konferensen geografisk tillgänglig för alla parter som kulturskolan är beroende av som högskolor, universitet och alla de närliggande riksförbunden. Vi har också nära till de viktigaste aktörerna inom svensk kultur- och utbildningspolitik. Kulturministern besöker oss också i år, och det gör också andra beslutsfattare och politiker som är viktiga för vår verksamhet.

Konferensen börjar med en debatt med politiker från riksdagens Kulturutskott och från ungdomsförbunden. Ni som var med på Kulturskoledagarna 2018 på våren före valet, minns att meningarna gick brett isär mellan partierna. Detta kom också till uttryck i första budgeten efter valet, då det statliga bidraget på 100 miljoner försvann. Kulturskolerådet svarade med en skarp argumentation om behovet av pengarna, och nu är de 100 miljonerna tillbaka. Idag har de flesta partier som röstade bort pengarna ändrat mening. I höstens budgetdebatt valde sex av sju rikspartier att betona kulturskolans betydelse för landets unga, vilket i sig är fullständigt unikt! Det blir väldigt spännande att höra hur detta paradigmskifte kommer att ta sig i uttryck under Kulturskoledagarnas debatt i mars.

Kulturskoledagarna syftar till att vi som arbetar i kulturskolan ska möta varandra och utbyta erfarenheter, och visa på hur avgörande viktig kulturskolan kan vara i samhällsbygget. Under årets konferens berättar Trollhättans kulturskola om hur kommunen visserligen investerade i ett fantastiskt kulturhus, men utan att Trollhättans barn och unga kunde finna vägen dit. Kulturskolan åtog sig uppdraget att fylla kulturhuset. Lyssna på hur de lyckades!

Jag vill, som ny ordförande, hälsa alla som har möjlighet varmt välkomna till Kulturskoledagarna 2020! Låt oss samlas kring vår livsviktiga kulturskola!

Jalle

Jalle Lorensen,
Kulturskolerådets ordförande

I DETTA NUMMER

- 7 Krönika: Meningen med mitt jobb
- 8 Piano hemma hos Inger
- 13 Den klassiska musikens roll i Sverige
- 17 Trådlösa ackord från Arboga
- 21 Unga filmtalanger - Masterclass på Island
- 23 Steg för steg i Trosa

Bagatell

musikprodukter

Nyhet

Super LED lampa
6-8 timmars batteritid
alternativt nätanslutning. (15st ledlampor)
Passar även till våra
Klavernotställ.

395:-

**Skolstarts-
erbjudande!**

**bländfri för
publiken**

"Stage" lättvikts Gradäng

Livstids Garanti på alla teleskopnotställ

Notställ + vagn

Från 7 500 kr

En vagn kommer lastad... med världens mest sålda notställ

- Liten vagn + 12 notställ
- Mellan vagn + 18 notställ
- Stor vagn + 18 notställ

Oslagbar kvalitet med livstids garanti.

Köp 6 betala för 5

TELESKOPET
Världsledande med bl.a. 85 % av den amerikanska marknaden och 75 % av den franska. Inga skruvar - bara att dra upp och ner. Snygg design som passar i alla miljöer. Finns i olika modeller

KLAVERNOSTÄLL

450:-
"Nothajen" slukar alla dina notblad, böcker och pärmar. Köp 4 betala för 3.

ORKESTER / KÖRSTOL

"Sitt rätt"

Akustik-skärmar

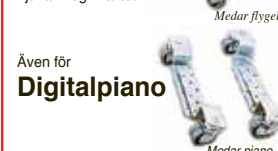
Flyttas mycket enkelt.

Alla priser exkl moms

Garanti 10 år på Flygel- och pianomedar

Passar till alla pianon och flyglar. Kullagrade dubbelhjul av hög kvalitet.

Även för
Digitalpiano

PIANO PALLAR

BACH

AMADEUS

Något mindre och smidigare än storebror, men absolut lika stabil och solid.

Välkommen till

Barnens musikbutik.se

Kul och musikriktiga instrument!
Även musikböcker, presentartiklar,
tillbehör mm.

www.barnensmusikbutik.se

flipForms

Snabbt omställbar
undervisningsplattform
mellan scen och gradäng.
Rullas iväg.

Tel 0523-22517
Sparta System AB

Det finns mer på vår hemsida
www.spartasystem.se

IB WAHLSTRÖM

BILDMATERIAL

BESTÄLL SKOLKATALOG!

ibwahlstrom.se

nilton.se

Enkelt att transportera o förvara

webshop
www.nilton.se

SKAPA VIDD!

En ny bok från föreningen Pascal
som samlar erfarenheter från projektet

VIDD - från nedsättning
till uppsättning

www.vidd.nu

I KORTHET

Bodil Lundmark till Kulturskolerådet

I JANUARI BÖRJADE Bodil Lundmark som ny medarbetare på Kulturskolerådet. Hon kommer ha funktionen kommunikator och kommer även arbeta med aktuella utvecklingsprojekt tillsammans med vår projektkoordinator Pantea Moafi. Bodil har en bakgrund som journalist, tidigare inom public service och kommer nu närmast från mediehuset Fanzingo där hon arbetat med olika kulturprojekt. Fanzingo driver sedan 2006 kultur och media-projekt av och med underrepresenterade grupper för ökad inkludering och mångfald.

Kulturskolan och psykisk ohälsa

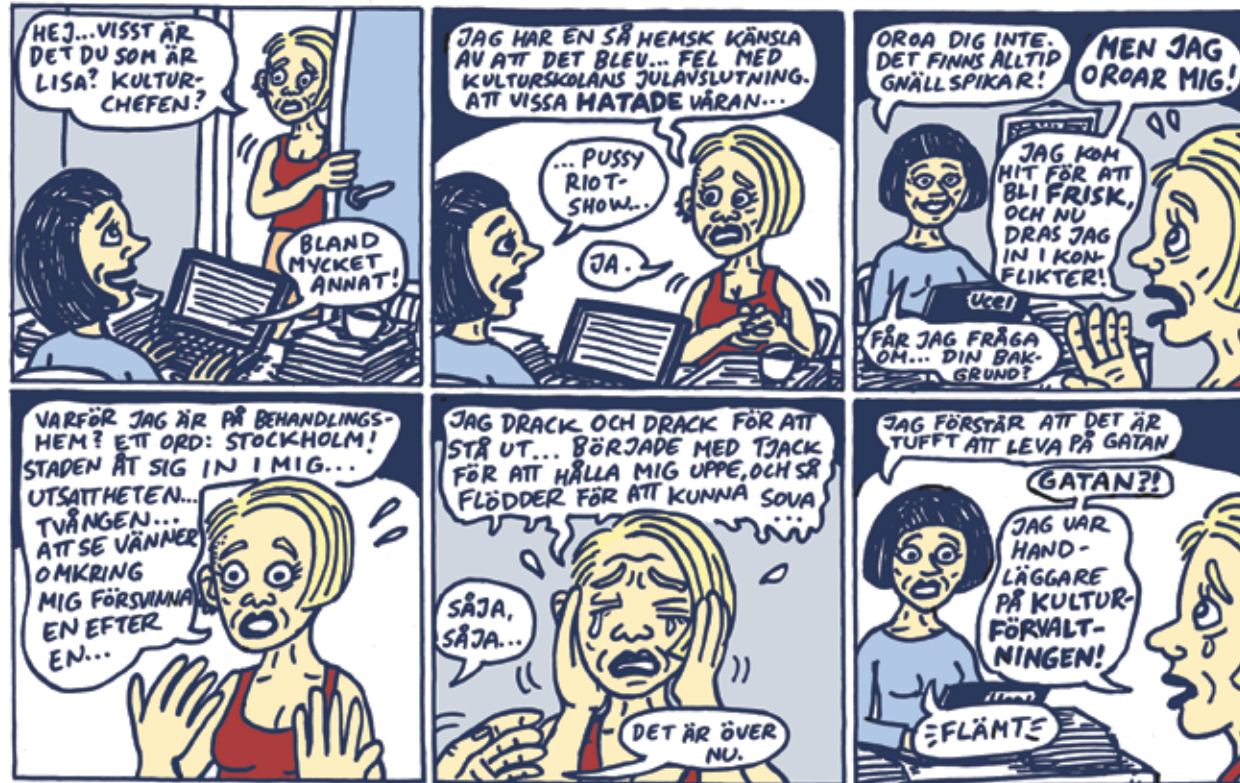
UNDER ÅRET avser Kulturskolerådet att söka pengar till ett nytt treårigt utvecklingsprojekt. Fokus ligger på hur kommunernas kulturskoleverksamhet kan bli ett bättre stöd för unga med psykisk ohälsa samt initiera förebyggande insatser i samverkan med andra. Planen är att fyra regioner/län ska kunna ingå i projektet under 2021 till 2023. Under våren görs en inventering och ett urval utifrån de intresseanmälningar som kommit in. En ansökan kommer sedan att ställas till Arvsfonden med förhoppningar om ett beslut under hösten 2020.

Kulturskoledagarna - 2 mars är sista anmälningssdag!

VÄLKOMMEN TILLBAKA till Kulturskoledagarna 2020! Evenemanget sker 25 till 27 mars på Quality Hotel Friends i Solna. Kulturskoledagarna är årets viktigaste mötesplats och branschtäff för dem som på olika sätt arbetar med ledning, utveckling och styrning av kulturskolerelaterade frågor och barns kulturutövande. Diskussioner om aktuell politik, inspiration och erfarenhetsutbyten kring viktiga frågor utlovas. Programmet kommer löpande uppdateras på vår hemsida.

Information och anmälan på
www.kulturskoleradet.se

KRÅKSELE KULTURSKOLA 7

HEJ...VISST ÄR DET DU SOM ÄR LISA? KULTUR-CHEFEN?

JAG HAR EN SÅ HEMSK KÄNSLA AV ATT DET BLEV... FEL MED KULTURSKOLANS JULAVSLUTNING. ATT VISSA HATADE VÅRAN...

...PUSSY RIOT-SHOW...

JA.

BLAND MYCKET ANNAT!

OROA DIG INTE. DET FINNS ALLTID GNÄLLSPIKAR!

MEN JAG OROAR MIG!

JAG KOM HIT FÖR ATT BLI FRISK, OCH NU DRAS JAG IN I KONFLIKTER!

UCC!

FÅR JAG FRÅGA OM... DIN BAKGRUND?

VARFÖR JAG ÄR PÅ BEHANDLINGHEM? ETT ORD: STOCKHOLM! STADEN ÅT SIG IN I MIG... UTSÄTTTHETEN... TVÅNGEN... ATT SE VÄNNER OMKRING MIG FÖRSVINNA EN EFTER EN...

JAG DRACK OCH DRACK FÖR ATT STÅ UT... BÖRJADE MED TJACK FÖR ATT HÅLLA MIG UPPE, OCH SÅ FLÖDDER FÖR ATT KUNNA SOVA

SÅJA, SÅJA...

DET ÄR ÖVER NU.

JAG FÖRSTÅR ATT DET ÄR TUFFT ATT LEVA PÅ GATAN

GATAN?!

JAG VAR HAND-LÄGGARE PÅ KULTUR-FÖRVALTNINGEN!

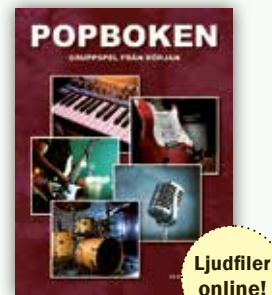
FLÄNTE

FORTSÄTTNING FÖLJER...

MUSIKBÖCKER FRÅN NOTFABRIKEN

www.notfabriken.se

Nyhet!

Ljudfiler online!

Popboken

av KG Johansson

Popboken vänder sig till grupper eller skolklasser som vill börja spela pop tillsammans. Boken innehåller nio låtar arrangerade för klaviatur, akustisk gitarr/elgitarr, elbas och trummor, samt övningar och lite musikteori. 80 sidor.

Nyhet!

För gitarr-eleven

Låtskrivaren

av Tassos Spiliotopoulos

Låtskrivaren är ett material för gitarrelever som vill börja skriva egna låtar. Via uppgifterna i boken lär sig eleven musikens byggstenar och får samtidigt upptäcka glädjen i att skapa egen musik. 40 sidor.

Reviderad upplaga!

Ljudfiler online!

Stora sångguiden

av Daniel Zangger Borch

Ny upplaga av vår storsäljande sångguide! Bokens innehåll och metoder kombinerar röstforskning med gedigen pedagogisk erfarenhet och visar hur modern sångträning för populärmusiksångaren kan utformas. 160 sidor.

Nyhet!

Ljudfiler online!

Min tvärflöjtsbok 2

av Mia Kinéll & Annika C. Papaspiropoulos

Del 2 av vår populära tvärflöjtskola! Materialet vänder sig särskilt till yngre barn och elever som uppskattar ett lugnare tempo. Fokus ligger på gehörsspel och att det ska vara kul att spela. 64 sidor.

ANNONSERA I

Kulturskolan magasin

Nyttja Kulturskolan magasin vid försäljning, meddelanden, personalrekrytering med mera!

FÖR MER INFO OCH ANNONSPRISLISTA 2020 KONTAKTA OSS!

mejla: annonser@kulturskoleradet.se

UTGIVNING 2020

NR	MANUSSTOPP	UTGIVNING
1	15 jan	v. 8
2	17 feb	v. 11
3	8 apr	v. 20
4	10 aug	v. 39
5	7 okt	v. 44
6	4 nov	v. 49

KRÖNIKA

DET ÄR SÅ JAG SÄGER DET

Åsa Lundmark

Regional kulturskole-samordnare i Norrbotten

Arvsfondsprojektet »Kulturskola i hela landet« syftar till att utöka möjlighet till utövande i alla kulturformer för barn och unga i hela länet.

Vad är meningen?

DEN 12-ÅRIGA TJEJEN står framför mig med ett instrumentfodral i ena handen och en enorm packning krönt av en knölig madrass i andra. I hennes ansikte syns förväntan, ängslan, upprymdhet och förlägenhet i en salig blandning – lägerfeeling de luxe. Jag vet att hon åkt över 20 mil enkel väg för att vara med på vårt regionala musikläger med 130 andra barn och unga. Hon är ensam deltagare från sin lilla kommun uppe i Norrbottens fjällvärld och ska för första gången spela i en orkester. Det slår mig plötsligt – här står meningen med mitt jobb. Orden har blivit kropp.

I Den Vidlyftiga Projektplanen står många ord, men inget om henne. Det står inget om hennes upplevelse av att få musicera för första gången med folk som spelar samma instrument. Det står inget om känslan av att spela i en gigantisk orkester. Det står inget om kraften i avslutningskonserten som spelar brallorna av oss alla två dygn senare som hon antagligen kommer minnas långt ut på sin ålders höst. Det står inget om hur det här kommer att påverka henne idag, i morgon eller om 20 år. Ändå står hon här framför mig.

Förstå mig rätt; Den Vidlyftiga Projektplanen är fylld av ambitiösa, välformulerade och finansieringsanpassade fina ord och meningar. Bakom rubriker som syfte, mål, handlingsplan och mätbara resultat ligger årtal av drömmar, arbetstimmar, möten, hopp och förtvivlan. Men

någonstans längst vägen händer miraklet. Orden genomgår en metamorfos och blir mänsklig handling. Miraklet stavas »människor som bara gör«.

KULTURSKOLEANSVARIGA I VAR SIN glesbygdskommun kommer överens om att dela på en pedagogresurs. Någon fixar låneinstrument som transporteras över kommungränsen till en ivrig tjej.

En kulturskolepedagog kör med nitisk pliktrogenhet till grannkommunen en gång per vecka oberoende av snöstorm och sömniga renhjor. Barnet som oförtrutet tragglar och vill. Andra kulturskolepedagoger planerar läget, skickar partiturer och köper karameller till lägerkiosken. Kulturföräldrar tar nattpasset i de överfulla klassrummen på lägergården. Mor- och farföräldrar gråter på den pampiga avslutningskonserten där 130 unga människor framför *Pomp and Circumstance* som om livet självt står på spel.

I våra kulturskoleverksamheter får barn- och unga med sig något ovärderligt långt bortom uppdrag, projektmål och mätbara resultat. I vår verksamhet får barn och unga bli berörda i sitt innersta och beröra andra. I vår verksamhet får en uppleva och delta i något större än sig själv. I vår verksamhet tränas en – på riktigt – i konsten att vara människa.

Mät det den som kan. ■

Varför man spelar piano? För en vacker ballad. Och för utmaningen i att lära sig – den gillar både Simon Eriksson och Melvin Sandgren, som båda lär sig mer och utmanas av pianoläraren Inger Elevant i Täby.

text & foto David Berjlund

SVÅRT ÄR BRA

FÖR BARA ETT par dagar sedan spelade Simon Eriksson sex låtar på en elevkonsert, nu har han och mamma Lana just kommit till pianoläraren Inger Elevant, i Näsby park i Täby, och han sätter sig vid Steinwayflygeln och spelar dem igen: *The Final Countdown*, *See you later alligator*, *Sonatina* av Händel, och några till. Mellan varje stycke byter han notblad, men han tittar knappt på dem när han spelar.

– Nä, jag tränade så mycket inför konserten att jag nästan kan dem utantill, förklarar han efteråt.

Vilket av styckena gillar du bäst?

– Åh. Jag tycker om alla, men ... Nä, jag kan inte, säger han, med flera sekunders tankepaus, för det här är inte lätt. Fast det finns nog en ändå, säger han sedan, bläddrar bland noterna och hittar ... två: först en mazurka av en rysk kompositör.

– Den är väldigt fin. Men den här, *Sonatina*, den tycker jag nog mest om, för den är en av de svåraste låtarna.

För Simon började pianointresset med att han testade lite, efter att ha hört att en del kompisar spelade.

– Det var kul, man kunde trycka på så många olika ställen och få så olika ljud. Så jag började spela för lite mindre än två år sedan.

Hos Inger har han gått i några månader, och det är bra, tycker han: hon tar upp många låtar, tar tydliga steg framåt, och kan gå igenom saker bra men ändå snabbt.

Och det ger resultat: han läser noter bättre nu, och kan spela svårare låtar.

– Och så började jag ju med en hand, sedan den andra, och sedan försökte jag få ihop det. Nu går det, men det är klart att det är svårt.

FAST ATT DET ÄR SVÅRT är alltså inget dåligt. När Simon beskriver vad som gör pianospelandet roligt handlar det en del om att det blir fin musik, men först tar han upp utmaningen.

– Det bästa är att om man spelar en låt måste man ju träna väldigt mycket för att göra den bra, och då känner man liksom att äntligen har jag lyckats med den.

När du inte går i skolan eller spelar piano, vad gör du då?

– Jag räknar matte med pappa. Det är kul, det tycker jag om. →

Inger Elevant har undervisat i piano sedan 1980. Simon Eriksson och Melvin Sandgren är två av hennes nyare elever.

Snart är Simons lektion igång. Han är van, Inger är extremt van – hon har undervisat sedan 1980, först i Tyskland och England, och så i Täby sedan 1998. Hon har ett eget företag med uppdrag från Täby kommun, så Simon fick plats här via en ansökan till Täby kulturskola, berättar mamma Lana.

Täby kulturskola har lagts ner nu, för att startas om i en annan form. Det betyder inte mycket för Inger, hon fortsätter på samma sätt. För Melvin Sandgren betydde det där en tydlig förändring – han fick byta lärare, så han kom också till

Inger i början av hösten, efter att ha spelat piano i halva sitt 15-åriga liv. Medan Inger och Simon spelar berättar Melvin. Det var förstås lite jobbigt att byta lärare – han hade haft samma sedan i trean – men samtidigt är det bra med omväxling, tycker han.

– Inger har ju mycket erfarenhet och kan lära ut bra. Och det är trevligt här ... lite som hos mormor och morfar. Mysigt.

MELVIN ÄR TÄBYBO sedan alltid, hans farfar och farmor har en gård i närheten, och han berättar om

sin familj, hunden och katten – »vi är en djurfamilj« – och om träningen som han lägger rätt mycket tid på. Det är inte fotboll och friidrott längre.

– Men jag springer runt sjön, och direkt efter skolan, om jag inte har prov att plugga till, då är det gymmet, en timme eller en och en halv. Jag har ingen energi annars.

Pianot höll han på att ge upp när det efter några år kändes tråkigt, men hans rektor hörde honom gnälla lite över det, och sa »fortsätt med pianot, det kommer att hjälpa«.

– Och det hjälper ju studierna en hel del, forskarna har ju kommit fram till att det hjälper när det gäller matematik och logik. Muskelminne i lillhjärnan och så. Och jag tror nästan att matte är mitt bästa ämne.

ATT HAN DÄREMOT får slita en del med läsförståelsen i skolan kan möjligen hänga ihop med att notläsandet också är lite tungt. Och likaväl som han läser böcker för att det ska fungera bättre, nöter han notskrivning och -läsning hemma också.

– När det väl sitter i muskelminnet är det rätt enkelt. Och när jag spelar blir det mer som en ... berättelse i huvudet. Till exempel kan mörka noter vara storebror och ljusa lillasyster. Det händer omedvetet. Och det kan bli lite jobbigt om man tappar bort sig i historien, säger han och skrattar.

DET ÄR NÅGRA ÅR mellan Simon och Melvin, och de är olika, men det där med matematiken är gemensamt, och om det som är bra med pianospelandet säger Melvin lite som Simon: det är ett projekt som ska klaras av, det är skönt när ett stycke sitter.

– Fast när man spelar piano uttrycker man ju sig också. Om man är på dåligt humör och spelar så kan man ta ut ilskan på pianot, och må bra.

Och så lär han sig en massa omkring: just nu, säger han, är det mycket Chopin och Liszt för honom, romantiken. Han

pratar om Bachs och pianots utveckling, och att han vill vara med och hålla liv i den här kulturen, och han gör val utifrån det.

– När jag kom till Inger frågade hon vad jag ville lära mig. Då tog jag fram min tjocka bok och visade en ballad i g-moll av Chopin, och hon sa att ... jo, det kan gå. Det är en väldigt vacker ballad tycker jag.

Den *är* vacker. Lektionen börjar med att Melvin spelar den. Han dröjer på de känsliga tonerna och forsar på när notbilden blir riktigt komplicerad, utan att titta så mycket på noterna, förrän han kommer till det han inte riktigt kan än. Då börjar en dialog med Inger, som sitter lite bakom.

– Där var det ett fiss, säger Melvin medan han spelar, och Inger sticker in:

– Den där kommer inte förrän nästa, säger Inger, pekar i noterna, och fortsätter:

– Och alla de där på cisset. Bra! ■

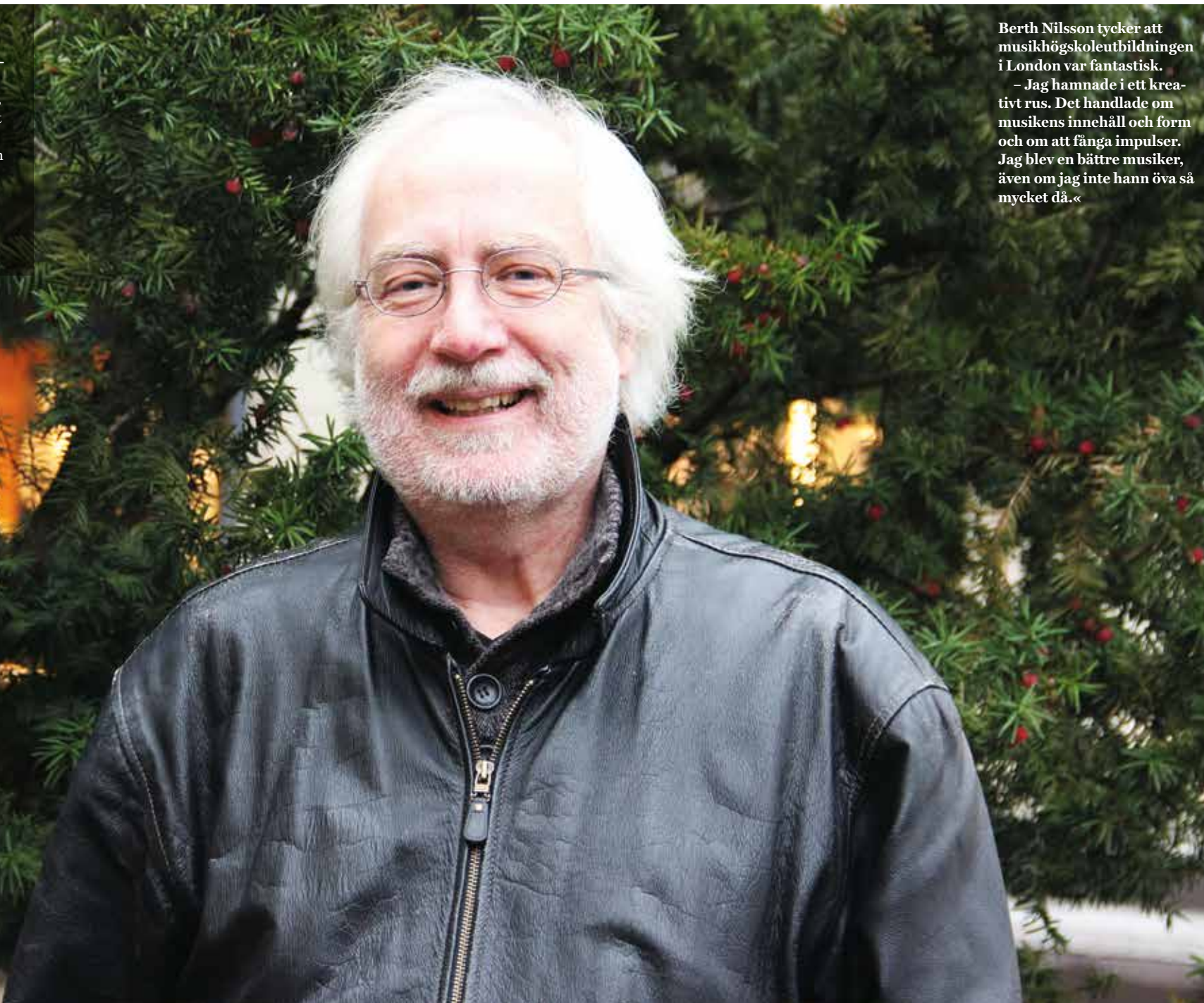
*Om man är på
dåligt humör och
spelar så kan man
ta ut ilskan på pianot,
och må bra.*

Simon Eriksson bläddrar fram nästa stycke – men sedan tittar han knappt i noterna. »Jag kan dem nästan utantill«.

»KONSTEN ÄR DET OMÄTBARA«

Berth Nilsson

Gör: Frilansande violinist, dirigent, konstnärlig ledare för Lyckå Kammarmusikfestival, koordinator för kulturprojekt vid universitet och högskola
Utbildning: Musikhögskolan i Malmö, Guildhall School of Music and Drama, London
Bor: På landet utanför Växjö med sin fru, har tre barn
Ålder: 62 år

Berth Nilsson tycker att musikhögskoleutbildningen i London var fantastisk.

– Jag hamnade i ett kreativt rus. Det handlade om musikens innehåll och form och om att fänga impulser. Jag blev en bättre musiker, även om jag inte hann öva så mycket då.»

Hur ska vi bevara nivån på och intresset för den klassiska musiken i Sverige? Hur kan kulturskolorna hjälpa de musikelever som verkligen vill satsa? Rikstinget för västerländsk konstmusik, som hålls för femte gången i år, tar upp dessa frågor. Och Lyckå Kammarmusikfestival har, apropå Rikstinget, uppmärksammat marginaliseringen av denna musikform. Möt festivalens ledare Berth Nilsson, dirigenten och violinisten med blekingska rötter.

text Maria Ille André

– JAG KAN ÖVER huvud taget inte tänka mig ett liv utan konst och musik. Konsten är det omätbara. Den låter sig inte formuleras i entydigheter. Det handlar om det vi inte vet, men anar och är nyfikna på. Det är ständig rörelse, en förmåga att hålla livet levande, säger han.

Varje år sedan 1984 är Berth Nilsson ledare för Lyckå Kammarmusikfestival, som har sin bas i Karlskrona. De senaste tre åren har unga musiker, som siktar på att bli professionella, arbetat och konserterat tillsammans med mer erfarna musiker.

– Vi vill återskapa ett musikaliskt språk och kommunicera på det levande sättet ansikte mot ansikte. Det är ett underbart sätt att umgås i musiken och konsten. Det handlar om att hitta öppenhet, tillit och

lust, säger Berth Nilsson.

Han menar att Rikstinget är ett svar på något som inte fungerar i samhället. Att en alltför stor förenkling av tillvaron kan ske om underhållningskulturen får ta över. I festivalen vill han lyfta den klassiska musiken.

RIKSTINGET FÖR VÄSTERLÄNSK

konstmusik arrangeras av Sveriges Radio Berwaldhallen, Kungliga Musikaliska akademien och Svensk Scenkonst. En av initiativtagarna är Susanne Rydén, vd för Musik i Syd och preses i Kungliga Musikaliska akademien.

– Klassisk musik har en 1000-årig historia och en lång tradition tillsammans med folkmusiken. Genom att inte manifestera att den finns, utesluter vi många människor. →

Susanne Rydén är en av dem som har dragit igång Rikstinget för västerländsk konstmusik. I mars arrangeras det för femte gången.

Den ger en bredd och ett djup och tillför något som vi behöver i våra liv idag, säger hon.

Ett av målen för Rikstinget den 18 mars i år är att stärka kulturens och de estetiska ämnenas plats i utbildningen.

– Vi behöver bredden för att kunna få spetsen. Alla måste få chansen till musikutbildning. Vi är skyldiga att ta hand om dem som visar begåvning och intresse. Det handlar om tid, att se kulturskolan som en investering och inte som en kostnad. Inom idrotten är det helt ok att elitsatsa. Om vi inte satsar även inom musiken, kan man gömma sig i prova på-verksamhet, säger Susanne Rydén.

Hon talar om hur Sverige under många år har producerat fantastiska musiker inom alla genrer.

– Det är direktrelaterat till kulturskolan. Alla har fått tillgång till det. Jag bodde ju i princip i kulturskolan och hittade det som var mitt där. säger Susanne Rydén.

FÖR BERTH NILSSON har också själva början, det som då var musikskolan i Karlskrona, stor betydelse. Han talar varmt om sin fiol-lärare John Borrum, som också var musikledare och dirigent.

– Han hade själv ett brinnande intresse och det bidrog verkligen till att jag blev musiker. John kunde se linjen och undervisa på olika stadier på ett stimulerande vis. Det var kammarmusik, orkesterverksamhet och sommar-

»Vi behöver bredden för att kunna få spetsen. Alla måste få chansen till musikutbildning. Vi är skyldiga att ta hand om dem som visar begåvning och intresse.«

SUSANNE RYDÉN

kurser. När jag kom till musikhögskolan blev jag besviken och tänkte, att det här gjorde vi bättre på musikskolan, säger Berth Nilsson.

Han menar att kulturskolelärare har en viktig uppgift att med kunskap och entusiasm visa på den musik som finns.

– Man får som elev möta någon som är lyhörd för vem man är. Läraren har den rollen och kan överföra något till eleven. Men sedan lär sig eleven av sig själv.

PÅ FRÅGAN HUR kulturskolor ska ta hand om de elever som verkligen vill satsa, svarar han:

– Det borde finnas utvecklingscenter för klassisk musik på några ställen i Sverige, dit barn och ungdomar som är speciellt intresserade kan söka sig. Det skulle svara bra mot Rikstingets intentioner.

Enligt Berth Nilsson bör man redan tidigt i livet få tillgång till konst och musik.

– Att möta klassisk musik live bär på en hållbarhet. Vi känner igen kvalitéer som kommunicerar med oss, och som vi blir uppfyllda av.

Han minns själv hur han som liten var på konsert tillsammans med sin pappa och hörde musikskolans äldsta orkester spela Mozarts 29:e symfoni under ledning av John Borrum. Konserten gjorde stort intryck på honom. Efteråt gick han över skolgården och dirigerade för sig själv. I lågstadiet spelade Berth Nilsson blockflöjt och berättar om musikläraren som tyckte att »grabben ska spela fiol«.

– Och jag tycker fortfarande att det är roligt att spela fiol! säger han med ett stort leende. ■

Orkesterklasser har funnits i Vänersborg i över 20 år, medan El Sistema är ganska nytt, berättar Gunilla Wretemark, verksamhetschef för Kultur- och Fritidsförvaltningen.

FOTO: OLLE GUSTAFSSON

– Utan kulturell skolning är det svårt att uppskatta kultur. Vi behöver dels konsumenter och dels utövare, säger Michael Alonzo, tf kulturskolechef i Södertälje.

FOTO: SÖREN KARLSSON

SPETS & BREDD

PÅ MUSIKSKOLAN I VÄNERSBORG finns Speciallinjen för elever i årskurs sex till nio. Efter provspelning och intervju tas tio elever ut, som sedan får en 40-minuterslektion på sitt instrument, musikteori, möjlighet att spela piano och öva upp sin scenvana.

– Man stöter då och då på barn som vill satsa och behöver hjälp att öva. Det gör mycket att de här eleverna får träffas och höra varandras utveckling, säger Tomas Johansson, klarinettlärare, som var en av dem som startade linjen för över tio år sedan.

I Vänersborg finns också El Sistema och orkesterklasser i grundskolan. Enligt Tomas Johansson är det ofta där intresset för ett instrument startar.

Gunilla Wretemark är verksamhetschef för Kultur- och Fritidsförvaltningen och har tidigare varit Musikskolans enhetschef.

– Vi behöver ta hand om dem som kan tillgodogöra sig längre undervisningstid. Vi måste våga särbehandla och våga jobba med både och, säger hon.

Kulturskolans avancerade program i Södertälje heter KAPIS och har många likheter med motsvarigheten i Vänersborg.

– KAPIS bidrar till att fler elever kommer in på musikaliska högskolor. De som vill, kommer in. Vi är tydliga och ärliga med att om eleverna följer stigen, kan vi garantera att det går. Det kräver jättemycket av lärarna, men det är ett av våra uppdrag, säger Michael Alonzo, som är tf kulturskolechef.

På Kulturskolan i Södertälje finns också El Sistema sedan 2012 med omkring 400 elever.

– Vårt mål är att jobba på bred bas. Alla ska känna sig inkluderade i kulturlivet och även kunna utöva kultur, säger Lena Swanberg, som är koordinatör för El Sistema-undervisningen. ■

TRÅDLÖSA ACKORD FRÅN ARBOGA

DIGITALISERINGEN ÄR EN förutsättning för Kulturskolans framtid, menar Jesper Hellqvist:

–Ja, vi brinner för att hitta nya vägar och få en högre relevans bland barn och ungdomar. Många lär sig spela instrument framför YouTube eller noter via tv-spelsliknande gränssnitt. Med ett digitalt kursutbud blir vi friare i konkurrensen med andra fritidsaktiviteter, säger han. Pilotprojektet i Västmanland pågår mellan den 31 januari och 8 maj och finansieras av Region Västmanland och länets kulturskolor med stöd av Arvsfonden. Stödet är 570 000 kr om året i tre år där den digitala undervisningen utgör en av flera utvecklingsdelar inom ramen för Arvsfondsprojektet »Kulturskola i hela landet«.

REGIONAL KULTURSKOLA i Västmanland har 10 platser till den gemensamma gitarrutbildningen, totalt 8 träffar under 12 veckor där första och sista tillfället är fysiska träffar. I övrigt sker lektionerna via videokonferenslänk.

Gruppen träffas första gången och då får varje elev en iPad med programvara och gitarrläraren Daniel Johansson går igenom arbetssättet. Sista gången träffas gruppen igen för att utvärdera lektionerna och lämna tillbaka sina iPads.

–Ett nytt upplägg för oss, men vi måste ge oss in i elden och chansa! Vi har valt gitarr, akustisk och elgitarr, till pilotprojektet. Det är ett så

Under våren genomför Regional Kulturskola i Västmanland ett pilotprojekt med digitala gitarrlektioner. Syftet är att locka killar och tjejer i åldern 13 år och uppåt:

– För att vara relevanta i framtiden krävs att vi provar nya vägar. Ett digitalt kursutbud ger oss stora möjligheter att nå grupper som spelar gitarr men inte går på Kulturskolan, säger Jesper Hellqvist, enhetschef i Arboga kommun.

text Dan Linder foto Lina Ricklund

kallat »jättekö-instrument« och ger oss större chans att fylla de 10 platserna med elever från hela länet, säger Jesper Hellqvist.

Han menar att ett digitalt kursutbud förändrar kursupplägget:
–Vi saknar i dag de tekniska förutsättningarna att låta eleverna musicera tillsammans via exempelvis 5G, men i en snar framtid hoppas vi få tillgång till tekniken där möjligheterna finns.

Även det pedagogiska upplägget justeras när lektionerna genomförs via videolänk till eleverna:

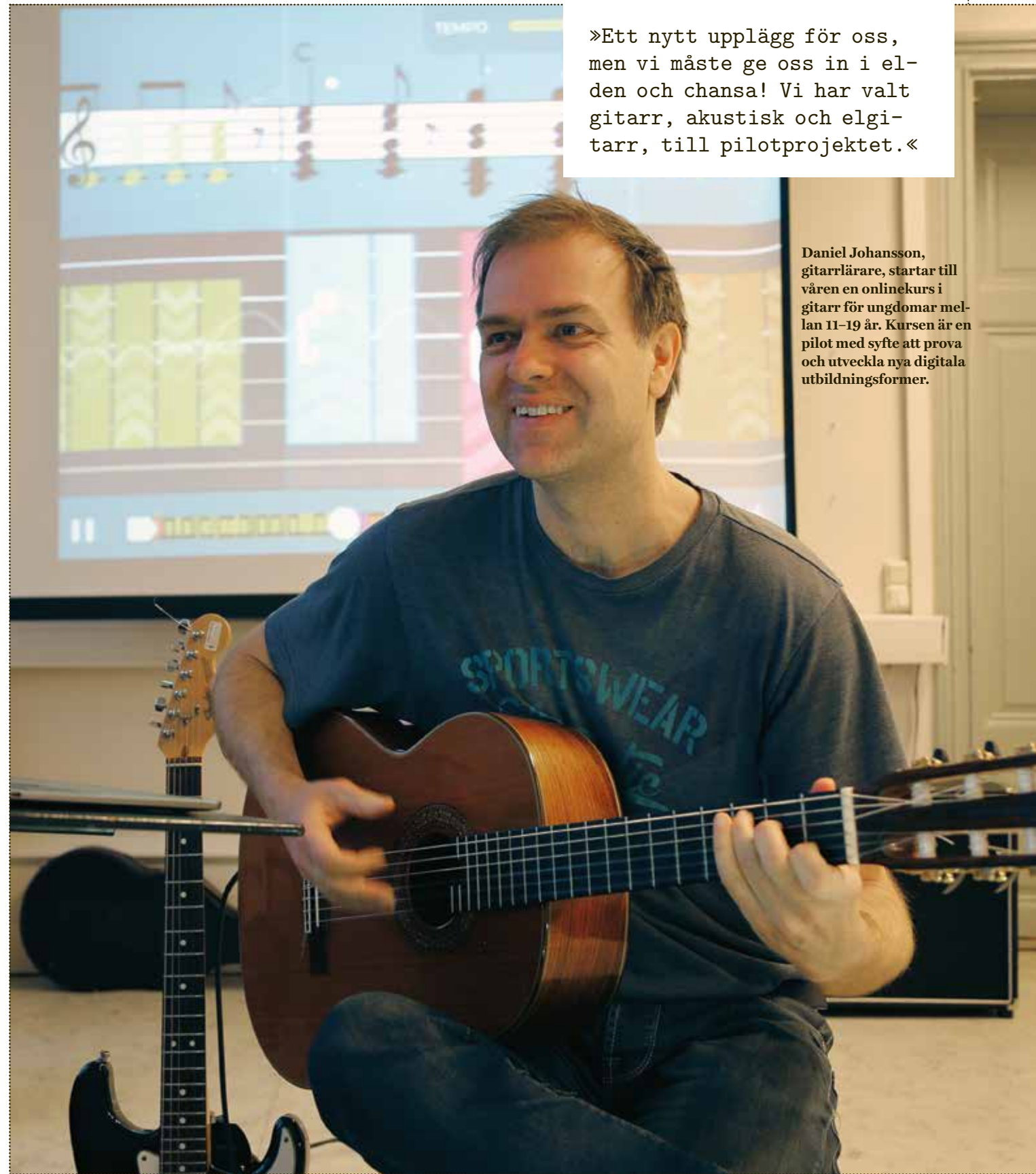
–Vi behöver bygga ett kit åt läraren Daniel, filma närbilder på själva hantverket: vinklingar, fingersättning och handleder, säger Hellqvist.

Att barn och ungdomar lär sig instrument via digitala plattformar som YouTube är i grunden positivt, menar Jesper Hellqvist. Men det innebär också begränsningar:

–Det är ju kunskapen som är vår konkur- →

»Ett nytt upplägg för oss, men vi måste ge oss in i elden och chansa! Vi har valt gitarr, akustisk och elgitarr, till pilotprojektet.«

Daniel Johansson, gitarrlärare, startar till våren en onlinekurs i gitarr för ungdomar mellan 11–19 år. Kursen är en pilot med syfte att prova och utveckla nya digitala utbildningsformer.

Jesper Hellqvist brinner för att hitta nya vägar som gör kulturskolan ännu mer relevant bland barn och ungdomar..

»Det tänkte jag mer på tidigare, att jag ska leda personer med mycket längre erfarenhet. Men ... jag tror inte att jag sitter på alla lösningar. Ofta finns de på andra håll.«

JESPER HELLQVIST

ETT NYTT DIGITALT ARBETSSÄTT

med lektioner via videokonferenslänkar ger också valmöjligheter för ett stort antal barn och ungdomar.

–Kulturskolan slåss ju med korta lektioner, 20 minuter en gång i veckan. Det är undervisning öga-mot-öga. Vi tävlar samtidigt med andra tidskrävande fritidsaktiviteter där eleven måste vara plats vid rinken eller planen. Ett nytt arbetssätt ger ökade chanser för eleverna att välja oss i fortsättningen, säger Jesper Hellqvist.

Han är positiv till att sprida arbetssättet över landet i framtiden:

–När tekniken tillåter att flera elever musicerar tillsammans tror jag absolut att fler regioner kan överväga ett digitalt kursutbud. Om det får spridning i landet kan även mindre kommuners musik- och kulturskolor bedriva undervisning i mer udda instrument som många inte erbjuder idag, exempelvis oboe, harpa och fagott, avslutar Jesper Hellqvist. ■

SMI SPELAR I LJUSETS HASTIGHET

Stockholms Musikpedagogiska Institut, SMI, har sedan en tid utforskat de tekniska möjligheterna med lärande på distans via digitala kanaler.

Rektor Ian Plaude har tidigare erfarenhet av undervisningsformen:

–Jag var med och utvecklade en av de första digitala distanskurserna på Kungliga Musikhögskolan i mitten av 1990-talet. Då liksom nu är stöttestenen densamma: latensen, fördröjningshastigheten. Detta är en viktig fråga för lärande inom digitala kanaler, eftersom undervisning bygger på följsamhet och samspel. Därför måste upplevelsen vara positiv för att lärande ska uppstå och uppmuntras, säger han.

SMI använder Nimbra, som är en plattform för medietransport:

–Nimbra skickar ljud- och bildsignaler i ljusets hastighet via programvaran Dante.

På SMI får musikpedagogerna även prova på att undervisa på distans via digitala kanaler:

–Våra studenter får erfarenhet att ha utbildat på distans och det arbetssätt som följer med formatet, som att utveckla metodik och avväga vilken didaktik som fungerar bäst i plattformen, säger Ian Plaude.

Han ser många möjligheter med distansundervisning om fler kulturskolor får möjlighet att ansluta:

–Vi anser fortfarande att det fysiska mötet mellan lärare och elever är överlägset, men det finns en flexibilitet och kapacitet med tekniken. Till exempel kan orkestrar, ensembler och band spela tillsammans utan att befina sig i samma lokal. Det kräver att tekniken är lätt att hantera, »plug'n'play« är vårt krav och mål, säger Ian Plaude.

Musiklinjen

1-2 årig musiklinje med inriktning mot klassisk musik eller jazz. Utbildningen är musikhögskoleförberedande. Här finns även en fristående högskolekurs, Musik 30 hp i samarbete med Musikhögskolan i Malmö.

Du kan också ha arrangering/komposition, kördirigering, kyrkomusik samt musik- och ljudproduktion som huvudinriktning.

Ansök senast
1 april

Sundsgårdens folkhögskola i Helsingborg
042-19 38 00 • www.sundsgarden.se

Hyr ditt blås hos oss!

Sveriges bästa hyresvillkor! Vi har blåsinstrument från 110:- i månaden. Vid köp dras upp till 12 månaders inbetald hyra av från priset. Läs mer på WWW.MUSICA-BLASEXPERTEN.SE

MUSICA
blåsexperten

Telefon: 0491 120 40
musica.blasexperten@swipnet.se

YAMAHA
The best you can get

**VAR MED OCH
RÄDDA LIV**

Ge en gåva på redcross.se

90 SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL

När du ger en gåva kommer dina uppgifter att behandlas av Svenska Röda Korset. Läs mer på www.redcross.se/personligintegritet

Svenska Röda Korset

**Lär dig undervisa i ett
instrument eller sång**

**Ny inriktning:
Musikprod/DJ/Låtskrivande**

Sista datum för ansökan 15 april

STOCKHOLMS MUSIKPEDAGOGISKA INSTITUT
08-611 05 02 info@smi.se www.smi.se

Hitta berättelsen och filmspråket till en kortfilm och presentera ert koncept för en jury. Det var uppdraget när 20 ungdomar från nordiska och baltiska länder reste ut i den isländska naturen med Kulturskolerådets Nordic-Baltic Film Masterclass.

text & foto Per Lundgren

MED FOTON OCH VIDEOKLIPP i bagaget återvände man till Reykjavik för att redigera och »pitcha« sina filmer för en jury.

– Jag vill arbeta med kamera, det är min uppfattning att fler kvinnor också borde arbeta bakom kameran inte bara framför den. Jag tycker väldigt mycket om att arbeta i team som vi gör här, från olika länder, det skapar mycket kreativitet och jag, ja jag älskar det, säger Ragnheidur Sol Jansson som talar både isländska och svenska.

Filmämnet är ett relativt litet ämne inom kulturskolevärlden. Musik, dans och teater är de dominerande uttrycken.

– Det är viktigt att Kulturskolor med ämnet film kan samarbeta med andra som också har film. Det kan gälla andra kommuner, eller andra länder. Här har denna Masterclass varit en stor inspiration för ett sådant arbetssätt, säger Mikael Jäderlund som är kulturskolechef i Mora.

Hög klass. Uppe på fjället söder om Reykjavik med kamerabiler mitt i en överväldigande naturupplevelse.

På plats på Island deltog unga från Lettland, Estland, Grönland, Island, Danmark, Finland, Norge och Sverige.

FILMKURSEN PÅ ISLAND skapades i samarbete med filmskolor och filmbranschen i Norden – filmregissörer och producenter inbjöds att medverka i programmet. Iceland Filmcenter, RUV' det nationella isländska public service TV-bolaget samt en filmskola i Reykjavik stod för de isländska bidragen. Nordisk Film&TV Fond stöttade med aktuell information och kontakter och erfarna filmskolelärare från Danmark-Färöarna höll i filmspråksmomenten.

Med ett brett programkoncept fanns något för alla de 20 inbjudna ungdomarna.

– För mig gäller det att bli bättre i allt kring filmskapande, och särskilt filmfoto, menar Dennis Möller från Nuuk på Grönland.

Osman Osman, från Norrköping, tyckte →

UNGA FILMTALANGER

MASTERCLASS PÅ ISLAND

kursen blev perfekt. Med hans intresse och engagemang för samhällsfrågor blev verktygen fler.

– Jag vill utveckla mig i att arbeta med djupare samhällsfrågor som känns viktiga, och förmedla kunskaper genom underhållning, säger Osman.

Alberte Dixen från Danmark vill producera sina egna filmer och göra allt i dem.

– Jag vill komma in på en filmskola som nästa steg efter denna Masterclass.

Det var en mycket nöjd grupp med ungdomar som uttryckte sin tillfredsställelse i en videodokumentation efter kursen. Gemensamt för alla

– Var är nu drö-
naren. **Tristan
från Island,
planerar för
en egen doku-
mentärfilm om
Vestmannaö-
arnas jordbäv-
ning 1973.**

var upplevelsen av att få träffa flera ungdomar från olika länder med samma intresse.

JEKATERINA BARABANOVA från Lettland studerar vid National Art School i Riga och talar lettiska och ryska och är extra glad för möjligheten att träna sin engelska:

– Jag har lärt mycket och vill gärna kombine-
ra tecknande och målande med film i framtiden.

Isländske dokumentärfilmaren och filmlära-
ren Thor Elis Paulsson berättar att eleverna på
skolan i Reykjavik själva organiserar och driver
Iceland Film Festival (av, med och för unga) –
och ofta bidrar med egna filmer till festivalen.

– De har också vunnit priser – att få åka en
vecka till en filmakademi i antingen New York
eller Los Angeles, det är ingen liten sak för en
tonåring, säger Thor stolt.

Kulturskolerådets projekt fortsätter nu via
ungdomarna själva. Facebook-gruppen »Nordic
Film Masterclass«, administreras av en av ung-
domarna, den svensktalande isländskan Sol, vil-
ket ger kursdeltagarna möjlighet att förutom att
hålla fortsatt kontakt och utbyta erfarenheter,
även dela foton och videoklipp och fortsätta med
sina filmproduktioner.

– Vi i gruppen är väldigt lika varandra trots
våra olika nationaliteter och uppenbara olikhe-
ter. Jag tror det beror på våra gemensamma in-
tressen och intresset för film, säger Edgar Thies-
Lagergren från Helsingborg. ■

NORDIC FILM MASTERCLASS — EN IDÉ FRÅN KULTURSKOLERÅDET

Uppbackning till Kul-
turskolerådets projektidé
kom ganska snart från
Nordisk Musik och Kul-
turskole Union och projek-
tet fick luft under vingarna
när både Nordiska Kultur-
fonden i Köpenhamn och
Nordens Institut på Grön-
land (NAPA) bestämde sig
för att ge finansiella bidrag
till projektet.

– Självfallet var de eko-
nomiska bidragen av-
görande för starten av

projektet. I Sverige har vi
samverkan med Svenska
Filminstitutet och regio-
nala filmaktörer, men det
nordiska perspektivet ska-
par nya möjligheter och en
helt unik dynamik, menar
Torgny Sandgren som är
generalsekreterare för Kul-
turskolerådet.

Sandgren menar vidare
att kulturskolan kan bli en
allt viktigare aktör inom
filmområdet.

– Kulturskolorna i nor-

den har en särskilt stark
ställning för musikområ-
det. På filmens område är
den bärande infrastruktü-
ren inte lika stark, särskilt
på lokal nivå. Ska möjlig-
heterna för filmkonsten
stärkas behöver vi se till att
det blir fler som startar ti-
digt. Här kan kulturskolor-
na ha en viktig uppgift och
gemensamma nordiska
aktiviteter kan också bidra
till att situationen stärks.

Per Lundgren, som varit
projektledare, ser potential
och kraft i möten av detta
slag.

– Med bakgrund som
mediepedagogen och pro-
ducent av läromedel ser jag
många fördelar med denna
typ av insatser. Projektet
har varit väldigt givande
och visat på värdet av ökat
nordiskt samarbete! Jag
ser fram emot fler initiativ
att detta slag, menar Per
Lundgren.

Öppen kulturskola i Trosa: kulturskolelärarna
Marie Sjävik och Johan Löfcrantz Ramsay hittar
pianotoner till låten som just nu ska sjungas.

STEG FÖR STEG I TROSA

LANDET RUNT

Trosa är inte världens ände, utan
en liten men växande kommun
ganska nära Stockholm. Det ger kulturskolan både
fördelar och problem, men i grunden har den goda
förutsättningar, med politiskt stöd, bred kontakt med
elever och en utveckling lite i taget.

text & foto David Berjlund

TROSA ÄR SMÅSTÄDERNAS småstad.
Järnvägen går genom Vagn-
härads, E4 strax utanför, men
själva Trosa ligger vid slutet av
vägen – jo, det står »världens
ände« på en skylt längst ut i
småbåtshamnen – och centr-
um är en sommaridyll med
täta tråkvarter, tinnar och torn.
Men en kvarts promenad bort
finns industrier och vanliga
bostadsområden. I ett av →

»Kan du ta en bild på mig?«. Olga, Noah och Arvid är med i gitarr-orkestern.

dem ligger kulturskolan, hopbyggd med högstadiet Tomta-klintskolan. Tvärs över skolgården ligger fritidsgården, med en replokal där det – den här onsdagen som andra onsdagar – är Öppen kulturskola.

– Kan vi inte få sjunga Heal, frågar Natalie, en av tjejerna som är här i kväll.

KLART DE FÅR. Natalie och en kompis sjunger i mikrofonen, kulturskolelärarna Johan Löfcrantz Ramsay och Marie Sjävik spelar bas och piano, och så tar de för en gångs skull den inspelade låten som stöd – det kan behövas, låten är lugn och fin men inte helt enkel. Men, säger någon senare, man vågar sjunga mer när man är flera.

– Och om man behöver hjälp med något så kan ju lärarna här hjälpa en, säger Ally.

– Vi hjälps åt, lite så är det väl, säger Johan.

SAMTIDIGT, I EN AV kulturskolans salar, övar onsdagsorkestern inför julkonsert, där de ska spela tillsammans med de tre andra blåsorkestrarna. Just idag är Klas Jättner med som lärare, som chef för kulturskolan får han hoppa in ibland. Klas började undervisa i gitarr när han var 15, och som musikhögskolefärdig jazzgitarrist blev han chef på musikskolan i Saltsjöbaden. Fem år senare kom han hit.

– När jag kom hit och såg lokalerna och träffade lärarna kände jag att här vill jag vara,

»Det tänkte jag mer på tidigare, att jag ska leda personer med mycket längre erfarenhet. Men ... jag tror inte att jag sitter på alla lösningar. Ofta finns de på andra håll.«

KLAS JÄTTNER

säger han, när vi satt oss ner för att prata.

Det var 2018. Nu är han 31, fortfarande en ung kulturskolechef.

– Det tänkte jag mer på tidigare, att jag ska leda personer med mycket längre erfarenhet. Men ... jag tror inte att jag sitter på alla lösningar. Ofta finns de på andra håll, säger Klas, och berättar om personen: tio lärare varav två jobbar heltid.

– Det ger ryggrad. Och kollegiet här är hela tiden inne på hur vi kan göra mer och komma vidare, de är extremt engagerade!

KOMMUNEN ÄR LITEN, kulturskolan också, men inom kulturförvaltningen är den en rätt stor del, och Klas berättar att kulturnämnden och kommunalrådet besöker dem varje år, och budgeten skärs inte ned. Sedan må Trosa vara litet, men kommunen växer och vill växa – Stockholm ligger sju mil bort, pendlare flyttar hit, då blir det viktigt att ha verksamhet för barn och unga. Samtidigt gör närheten till Stockholm att riktigt musikintresserade elever försvinner till specialgymnasier där.

Mest är kommunens litenhet ändå bra, tycker Klas.

– Det gör att mycket blir enkelt. Vi känner varann och ringer varann.

Det är mycket samarbeten och mindre internfakturerande: kulturskolan lånar lokaler i fritidsgården och hjälper till att rusta deras studio.

I samarbetet Barn spelar för barn kommer förskolan till biblioteket för att lyssna på

kulturskoleelevers musik.

I samhället märks också kulturskolan, inte minst i maj varje år, när de med Kulturskolefestivalen tar över hela centrum, med stora scener och framträdanden av elever, också från grannkommunerna.

MED DET SOM KALLAS klassorkestern får kulturskolan långvarig kontakt med alla barn i årskurs tre, och på köpet stärker man nog orkesterkulturen.

– Under ett år har de oss i musiken och lär sig att spela orkesterinstrument, allihop. Gör vi det bra får vi ett gäng som kickar på det, och vill fortsätta, säger Klas.

Nu växer klasserna rätt snabbt, och Klas funderar på hur man ska vässa klassorkestern, och hur man matchar skolans kunskapskrav – de är tydligare nu än när man började med den verksamheten på 90-talet.

Utvecklingen sker steg för steg här, utifrån vad man redan kan och har. Då blir det öppen kulturskola, och öppna ateljéer i Västerljung och Vagnhärad – satsningar för att bredda rekryteringen, inte minst Vagnhärad har annan social struktur än Trosa. Det har just startats en kör. Och så gitarrorkestern.

NÄR DEN ÖVAR samma kväll leder Klas uppvärmningen med →

Kulturskolechefen Klas Jättner leder gitarrorkestern, som man startade för att så många ville spela gitarr, helt enkelt.

De uppväckta demonernas blues, han går runt i ringen av tioåringar på scenen i den aula som kulturskolan delar med skolan och föreningar. De här eleverna har inte andra gitarrlektioner: orkestern är undervisningsformen och den startades för att gitarrkön var så lång. Det är lite ovant.

– Ja, jag och Ludde, som också är gitarrlärare, får uppfinna metoder längs vägen. Men det funkade jättebra! Med elever enskilt hinner man kanske lite mer grepp och ackord och så, men de här eleverna lär sig att ... hur ska jag säga ... att taget rullar. De hänger på, och

blir verkligen duktiga på att spela tillsammans.

Samspel alltså, en viktig kunskap. Och att det är kul att vara några stycken märks inte minst i pausen, då det blir allmän lek mellan aulans stolsrader.

PROBLEMEN DÅ? Jaa ... de behöver bygga ihop kulturskolan mer, säger Klas, det kan kännas som att de har »musikskola med lite annat påkopplat«. De jobbar med det. En föreställning med teater-, musik-, dans- och bildelever inblandade i våras gav mersmak.

– Med helhetsgrepp och mer gemenskap blir det upplevelser

för eleverna också, sånt gör att man vill stanna kvar.

Sedan betyder tillväxten att kulturskolans fina och ganska nya lokaler snart inte räcker, och de kan nog behöva sätt att klara många elever. Det jobbar de också med.

Utgångsläget är hursomhelst gott.

– Inte minst att vi har så fantastiska lärare. De är vårt största ess, jag blir helt rörd när jag tänker på hur engagerade de är i eleverna. Alla har det där att det ska kännas bra att komma till kulturskolan. Att man ska känna sig sedd och trygg. ■

Trosa kulturskola

- Trosa kommun i Södermanland har 13647 invånare och var till 1992 en del av Nyköpings kommun.
- Musikskolan blev kulturskola för ungefär tio år sedan. Den har egna lokaler vid Tomtaklintskolan, men också verksamhet i andra lokaler, i Vagnhärad och Västerljung.
- Ämnen: dans, teater, bildkonst, sång, klarinett, saxofon, tvärflöjt, baryton, trombon, trumpet, valthorn, cello, fiol, nyckelharpa, gitarr, elbas, piano och slagverk.
- Ca 150 av 240 elever går musikkurser, blås är stort, men piano, gitarr & sång söks mest. Två teatergrupper, bra intresse för dans, »bild & form går lite upp och ner«.
- Utanför kurserna har man klassorkester med alla elever i årskurs tre: kulturskolan har hand om musikundervisningen för dem under hela läsåret. Också öppen ateljé i Vagnhärad och Västerljung, och öppen kulturskola i Trosa.
- Åldrar: från åk 2 (dans & bild) åk 3 (blås, teater, stråk), åk 4 (övrigt), upp till 18 år.
- En liten och ny kör, 4 blåsorkestrar med ca 40 elever, dessutom samarbete med en musikkår.
- 20-30 evenemang per år (konserter, utställningar, föreställningar), i olika lokaler i kommunen.
- I kurserna finns 240 barn & unga med, vilket är 13 % av Trosaelever mellan 8 och 18 år (315 kursdeltagare, en del med i flera). Dessutom när man alla tredjeklassare, och deltagare i öppna verksamheter.
- Avgift 550:-/termin
- Både individuell och gruppundervisning. Ingen kursundervisning på skoltid.
- Förutom chefen är 10 lärare (en av dem också administratör) anställda på totalt ca 5,5 heltider.

Kulturskolan i Trosa mår bra, säger Klas Jättner, fast behöver jobba mer ämnesöverskridande.

kulturskoleklivet

• KONST • MUSIK • SCENKONST | LUNDS UNIVERSITET

Kulturskolepedagog 90Hp
Fristående kurser

inspiration individ gemenskap
innovation konstnärlig KONKRET
perspektiv närhet

Ett kliv för Dig.

Och för framtidens kulturskola.

LUNDS
UNIVERSITET

www.mhm.lu.se

DET KOMPLETTA SYSTEMET FÖR HELA KULTURSKOLAN

INNEHÅLLER ÄVEN KOMPLETT
LÄRPLATTFORM

Du behöver inget annat.

Boka din personliga
demo nu på
www.speedadmin.com